

Καταστροφικές οι επιπτώσεις για τη φαρμακοβιομηχανία

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝ: ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ Η ΚΑΘΕΤΗ ΠΤΩΣΗ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΓΕΝΟΣΗΜΩΝ

Μετά τα νέα σαρωτικά μέτρα που έρχονται στον χώρο της υγείας, με κάθετη πτώση στις τιμές των γενόσημων φαρμάκων τα επόμενα δύο χρόνια και κατάργηση των προστατευτικών ορίων στην πολυλόγητο, ο κ. **Θεόδωρος Τρύφων**, πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας και αντιπρόεδρος του δ.σ. της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας ELPEN Α.Ε., μιλά στο «Κ» για τις δραματικές συνέπειες που θα έχουν οι αποφάσεις της κυβέρνησης στην αγορά και την ελληνική παραγωγή και για τον κίνδυνο απόσυρσης πολλών φθηνών σκευασμάτων.

■ Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις για τον κλάδο σας από τις νέες μειώσεις που φέρνει το Μνημόνιο στις τιμές των γενόσημων και των φαρμάκων εκτός προστασίας;

Για τον κλάδο μας είναι βέβαιο πως οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές. Ίσως, όμως, να είναι σημαντικότερες οι συνέπειες που θα προκληθούν αναίτια στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Η επιβολή περαιτέρω μειώσεων στα προσιτά ελληνικά φάρμακα, τα οποία χορηγούνται ήδη με έκπτωση 70% έναντι της αρχικής τιμής των εισαγόμενων «πρωτοτύπων», θα τα οδηγήσει αργά ή γρήγορα εκτός αγοράς, δεδομένου ότι δεν θα είναι πλέον συμφέρουσα η παραγωγή τους. Μοιραία, λοιπόν, η αγορά θα μονοπωληθεί από τις ακριβές εισαγόμενες θεραπείες, στερώντας από τους ασθενείς την πρόσβαση σε αξιόπιστες και οικονομικές θεραπείες, όπως είναι τα ελληνικά γενόσημα. Ανταλαμβάνετε, λοιπόν, ότι εν μέσω στενότητας εισοδημάτων το γεγονός αυτό εγείρει σοβαρά ηθικά ζητήματα, πόσω μάλλον όταν η ασφάλεια των ελληνικών φαρμάκων υπόκειται σε διαρκείς ελέγχους από τον ΕΟΦ.

Σε ό,τι αφορά τον κλάδο μας, ο οποίος φέρει συσσωρευμένη τεχνολογία 50 ετών, 25 υπερούχονα εργοστάσια και επίσης συνεισφορά ύψους 2,8 δισ. στο ΑΕΠ της χώρας, οι επιπτώσεις θα είναι καταστροφικές. Κι αυτό, γιατί, παρά το γεγονός ότι αντιπροσωπεύουμε το 60% της απασχόλησης και το 90% των νέων επενδύσεων του φαρμακευτικού κλάδου, οδηγούμαστε σε βέβαιη διάλυ-

«Η αγορά θα μονοπωληθεί από ακριβά εισαγόμενα σκευάσματα, στερώντας από τους ασθενείς την πρόσβαση σε αξιόπιστες και οικονομικές θεραπείες», αν κρέμεται ο κ. Τρύφων.

«Παρά το γεγονός ότι αντιπροσωπεύουμε το 60% της απασχόλησης και το 90% των νέων επενδύσεων του φαρμακευτικού κλάδου, οδηγούμαστε σε βέβαιη διάλυση»

ση. Η περαιτέρω συμπίεση των τιμών θα εξαντλήσει και το τελευταίο περιθώριο παραγωγικής δραστηριότητας για την ελληνική φαρμακοβιομηχανία, η οποία έχει αναγνωριστεί από εγχώριους και διεθνείς ερευνητικούς φορείς ως ένας από τους ελάχιστους εναπομεινάντες αναπτυξιακούς βραχίονες της χώρας μας.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι τα ελληνικά φάρμακα στοχοποιούνται για ακόμα μία φορά, παρά το γεγονός ότι συμμετέχουν μόνο στο 20% της φαρμακευτικής δαπάνης. Κι όλα αυτά τη

στιγμή που όλοι –κυβέρνηση και δαιμονιστές– θεωρητικά επιθυμούν μεγαλύτερη διείσδυση των γενόσημων, τα οποία αποτελούν το κύριο πεδίο δραστηριοποίησης του κλάδου μας.

■ Οι δαπάνες για το φάρμακο θα είναι «ασφικτικές» και για τα επόμενα τρία χρόνια. Πόσο βιώσιμο είναι αυτό το περιβάλλον για τις ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες;

Τα τελευταία πέντε χρόνια η φαρμακευτική δαπάνη κινήθηκε σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα κι αυτό είναι προφανές ότι έχει δημιουργήσει πολύ σοβαρά προβλήματα πρώτα από όλα σε επίπεδο δημόσιας υγείας.

Παράλληλα, εφαρμόζονται εξοντωτικές «υποχρεωτικές» εκπώσεις –rebate και clawback– με τρόπο μονοδικό για ευρωπαϊκή χώρα. Γι' αυτό και ως κλάδος θεωρούμε σημαντικό να εφαρμοστεί μια εθνική φαρμακευτική πολιτική, η οποία να οριστεί από την κυβέρνηση κι όχι από τους δανειστές, όπως συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες σήμερα. Στη βάση αυτή, κι εφόσον μπει ένα τέρμα στη μονοδιάστατη εστίαση στις τιμές και ανοίξει ο δρόμος για διαρθρωτικά μέτρα ελέγχου της συνταγογράφησης, αύξησης της χρήσης οικονομικών θεραπειών και εφαρμογής θεραπευτι-

κών πρωτοκόλλων, θεωρούμε πως μπορεί να διαμορφωθεί ένα περιβάλλον –αν μη τι άλλο– βιώσιμο για εμάς.

■ Τι θα πρέπει να αλλάξει στην πολιτική του φαρμάκου;

Για τον κλάδο της ελληνικής παραγωγής φαρμάκων είναι εξαιρετικά σημαντική η ύπαρξη μιας στοχευμένης πολιτικής για τα οικονομικά φάρμακα, ενταγμένης μέσα σε ένα πλαίσιο φαρμακευτικής πολιτικής βασισμένης στα διαρθρωτικά μέτρα που σας ανέφερα παραπάνω. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα σημαντικών εξοικονομήσεων για τα Ταμεία, μείωσης στις συμμετοχές των ασφαλισμένων, απελευθέρωσης πόρων για τα πραγματικά καινοτόμα φάρμακα και ανάπτυξης της εγχώριας παραγωγής.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι τα ελληνικά φάρμακα αποτελούν μια μεγάλη ευκαιρία για το σύστημα, η οποία δεν αξιοποιήθηκε τα τελευταία χρόνια, καθώς, παρά τις μεγάλες μειώσεις που τους επιβλήθηκαν, ο όγκος τους παρέμεινε καθλωμένος σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα. Καθοριστικό ρόλο στη διεύρυνση της χρήσης των οικονομικών ελληνικών φαρμάκων διαδραματίζει και η εμμονή της τρόικας στην καθολική εφαρμογή της συνταγογράφησης με βάση τη δρα-

στική, αποτελώντας το σημαντικότερο ίσως αντικίνητρο για την αύξηση της διείσδυσης τους. Κι αυτό, γιατί, ενώ το πρωτότυπο, ως μοναδικό στην αγορά, προσδιορίζεται μοσοφήματα από τη δραστική ουσία, το γενόσημο φάρμακο χρειάζεται την εμπορική ονομασία για να ταυτοποιηθεί. Άρα, η εμμονή της τρόικας στη δραστική ενισχύει τα ακριβά εισαγόμενα φάρμακα, τα οποία στη συντριπτική τους πλειονότητα είναι πρωτότυπα, διαμορφώνοντας ένα μοντέλο μη κικλοφορίας γενόσημων.

■ Πώς εξηγείτε το γεγονός ότι το φάρμακο έχει μπει όσο κανένας άλλος τομέας της υγείας τόσο έντονα στο στόχαστρο της μείωσης δαπανών;

Αυτό συνέβη εξαιτίας της υπερβολής και της σπατάλης που υπήρξε κατά το διάστημα 2004-2009 στη χώρα μας, η οποία εκτόξευσε τη φαρμακευτική δαπάνη σε πολύ υψηλά επίπεδα.

Αυτό αποτέλεσε την αφορμή για να βρεθεί στο στόχαστρο ο κλάδος του φαρμάκου, καθώς η περιτολή της φαρμακευτικής δαπάνης ήταν κάτι που όλοι συμφωνούσαμε ότι έπρεπε να γίνει. Προφανώς και το γεγονός ότι διαφωνούμε με τα εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα στα οποία κινείται σήμερα η δαπάνη για το φάρμακο δεν σημαίνει πως ισχυριζόμαστε πως θα πρέπει να πάει στα υψηλά επίπεδα του 2009. Αυτό που συνέβη, όμως, μας πήγε ουσιαστικά από το ένα άκρο στο άλλο.

■ Με τη νέα πραγματικότητα που φέρνει το Μνημόνιο, υπάρχει άραγε χώρος για επενδύσεις και καινοτομία;

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η νέα πραγματικότητα διαμορφώνει ένα ασφικτικό πλαίσιο. Παρ' όλα αυτά, η ευκαιρία παραμένει. Και υπάρχει και σημαντική ευκαιρία ανάπτυξης στο εξωτερικό. Η ισχυρή παραγωγική βάση που προσφέρει η ελληνική φαρμακοβιομηχανία δημιουργεί εξαιρετικά σημαντικές προοπτικές για επενδύσεις και καινοτομία, αρκεί να αναγνωριστούν τα περιθώρια ανόδου που υπάρχουν.

Στην κατεύθυνση αυτή, είναι κρίσιμος ο ρόλος της Πολιτείας να παρήσσει τις απαραίτητες θεσμικές εγγυήσεις σταθερότητας και μακρόπνοου σχεδιασμού σε ό,τι αφορά το φερεολογικό, επενδυτικό και αναπτυξιακό πλαίσιο.